

IN MEMORIAM DR. PAUL ROGGHÉ

Dr. Paul Rogghé, ere-voorzitter van de Heemkundige en Historische Kring "Gent" overleed op maandag 24 juni 1974 in het A.Z. te Gent. Paul Rogghé werd geboren te Gent op 16 december 1904; hij promoveerde tot doctor in de wijsbegeerte en letteren, groep geschiedenis, aan de universiteit te Gent. Hij werd leraar aan het lyceum te Gent, daarna studieprefect van voornoemd lyceum en later studieprefect van het Koninklijk Atheneum te Eeklo.

Dr. Paul Rogghé was een veelzijdige persoonlijkheid : kunstenaar en wetenschapsmens, dichter en historicus.

Als letterkundige was hij stichter en redacteur van de literaire tijdschriften Pan en De Faun. In 1936 publiceerde hij zijn eerste verzenbundel "Momenten"; in 1943 volgde "Profaan Proces". Vanaf 1954 getuigt Paul Rogghé van een drukke literaire activiteit. Achtereenvolgens verschijnen "De Grote Vaart" (1954), "Achter de Muur" (1957), "Blinde Passagier" (1960), "Elegie voor een Levende" (1961), "In een kleine Kapel" (1962), "Tussen gisteren en morgen" (1964), "Het evenwicht dat zijn schouder ophaalde" (1969). Nog enkele dagen voor zijn dood las hij op een literaire bijeenkomst voor uit een nieuw werk. Paul Rogghé behaalde de literaire prijs van de stad Gent in 1954 en de Oost-vlaamse provinciale prijs voor poëzie in 1961. Paul Rogghé publiceerde ook de roman "Anna Golchim" in 1945.

Naast zijn ambt van studieprefect en naast zijn literaire activiteit vond Dr. Paul Rogghé nog de tijd om meer dan vijftig historische werken en bijdragen te publiceren. We willen hier vermelden "De politieke loopbaan van J.J. Raepsaet tot 1815", "Vlaanderen en het zevenjarig beleid van Jacob van Artevelde" bekroond door de stad Gent in 1949, "Pieter Anastacius De Zuttere, Zuidnederlands apostel van de verdraagzaamheid in de XVIe eeuw", "Vlaanderen en de Tempelorde", "De Gentse Klerken in de XIVe en XVe eeuw" waarmede hij in 1962 laureaat werd in de prijs voor geschiedenis van de stad Gent. Zijn werk "Een eeuw Eeklo (1830-1930), proeve van sociaal-economische geschiedenis" werd bekroond met de provinciale prijs voor heemkunde in 1972.

Dr. Paul Rogghé was lid van de Kultuurraad voor Vlaanderen, voorzitter van kulturele en artistieke verenigingen, voorzitter van de Stedelijke Kommissie van het Bijloke-museum en lid van de Stedelijke Kommissie voor Monumenten en Stadsgezichten van Gent.

Dr. Paul Rogghé verenigde in een harmonieus evenwicht het streven naar Schoonheid en Wijsheid.

Hij beminde zijn geboortestad. Hij had zich verheugd bij de stichting van de "Heemkundige en Historische Kring Gent". Voor hem was Ghendtsche Tydinghen het instrument, dat de Gentenaars hun stad beter zou leren kennen en liefhebben, om alzo te komen tot eerbied voor de erfenis van een groot verleden. Voor de "Heemkundige en Historische Kring Gent" was hij een leidsman, die met zijn uitgebreide kennis en zijn rijke ervaring de jonge vereniging bij haar eerste stappen heeft bij-

gestaan met zijn wijze raadgevingen en niet-aflatende aanmoediging.
Dr. Paul Rogghé werd omringd door enkele trouwe vrienden op vrijdag
28 juni begraven op het kerkhof te Sint-Amandsberg. Hij was een edel
man, die zijn rijk talent en zijn grote werkkraft volledig heeft geschon-
ken voor een beter en schoner Vlaanderen.

Ik wil terug, genoeg gebeden,
Genoeg gevloekt, genoeg geleden
Ik breek voorgoed en stuk aan stuk
Wat wij eens noemden het geluk
En tederheid en felle ontroering,
Zielelafenis en vervoering
En al het heimwee en de weemoed
En ook de dagelijkse deemoed,
Het derven en het nors verkroppen,
Het herhaald komen op de proppen
Met angst en spijt en stom verdriet
Om misverstanden, om een niet.
Mijn liefde, hoop en mijn vertrouwen
Kan ik niet verder met me sjouwen,
Het is larie, dwaas ontzinden
En overspanning, oogverblinden,
Bedrog en leugen, lood en last
Waar elke vreugde loopt in vast.
En toch, en toch waarom verhelen
Dat heel dit leven is een spelen,
Een maskerade, een mise en scène,
Een teerlingworp, een vleugje veine
Of tegenslag, ontzuivering,
Een pijnlijke herinnering,
Een lotsbestel, een ondergaan
Van machten niet te wederstaan.
Immer verlangen, altijd willen,
Altoos droom en daad verspillen
Om te komen tot het besef
Dat lot en liefde, lust en lef
Een mens ontwrichten en verscheuren
En hem 't absurde gaan doen speuren
In deze wereld, deze tijd,
Van nu en alle eeuwigheid.
Leven waarvoor we zijn te klein,
Ach, liefde, wanhoop achter schone schijn.

Paul Rogghé

Uit "Elegie voor een Levende"